

NSB N° 440 P.P.

C.I. No.12202

's-Gravenhage, 25 Juli 1934.

GEHEIM.

Ik heb de eer Uwer Excellentie hierbij aan te bieden eenige mededeelingen betreffende het op 12 Juli j.l. door de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers aangenomen wetsontwerp, waarbij private milities worden verboden en tevens het houden van collectieve oefeningen, bestemd om private personen onderricht te geven in het gebruik van wapenen of in het plegen van geweld, wordt verboden.

Bij het voor Z.E. den Minister van Justitie bestemde uittraksel zijn gevoegd een 6 tal oorspronkelijke Kamerstukken.

AAN:

Z.E.den Minister van Justitie;

" " " " van Binnenlandsche Zaken;

" " " " van Defensie.

B E L G I Ë

WETSONTWERP,

waarbij straf gesteld op het dragen van uniformen van politieke groepen in het openbaar en waarbij de wet van 3 Januari 1933 op de vervaardiging van, den handel in, en het dragen van wapenen en op den handel in munitie, aangevuld wordt.

Op 16 October 1933 werd bij Koninklijke Boodschap het bovengenoemd wetsontwerp bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend.

In de bijgaande Memorie van Toelichting wordt gewezen op het voorbeeld gegeven in Zwitserland (besluit van den Bondsraad d.d. 12 Mei 1933, waarbij het dragen van partij-uniformen verboden werd) en in Nederland (wet van 15 Sept. 1933 tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met het oog op kledingstukken en onderscheidingsteekenen, welke uitdrukking zijn van een bepaald staatkundig streven).

Art.1 luidde:

Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 26 frank tot 300 frank of met een van die straffen alleen, wordt gestraft, hij die in het openbaar een uniform, een gedeelte van een uniform, een armband of eenig pak van een politieke groep draagt.

In de Memorie van Toelichting, licht de Belgische Regeering toe, waarom zij in afwijking met de Zwitsersche tekst, waarin gesproken wordt van "opzichtige onderscheidingsteekenen" en de Nederlandsche tekst, die ook "onderscheidingsteekenen" noemt, uitsluitend spreekt van uniformen, een gedeelte daarvan, een armband of eenig pak.

Een dergelijke bepaling, zegt zij, zou ten onzent wegens haar gebrek aan nauwkeurigheid met veel bezwaren gepaard gaan.

"Wat de onderscheidingsteekenen betreft, heeft de Regeering gemeend, dat het eerst zou noodig zijn daaromtrent een wetsbepaling in te voeren

en

en tegen de bestaande gewoonten in te gaan indien de maatregel, zooals ze nu luidt, in de praktijk zou blijken ontoereikend te zijn."

Ook wijst de M.v.T. er op, dat het uniform in het openbaar gedragen moet worden, wil deze strafbepaling gelden. Het moet wijders een uniform van een politieke groep zijn. Dus vallen er buiten: uniformen van het Leger des Heils en van de padvinders.

Ten slotte: "De woorden, uniform, gedeelten van een uniform, armband of eenig pak, zijn zoo algemeen mogelijk. Het begrip is klaar, maar de tekst moet de spitsvondigheden voorzien van hen, die hem zouden willen ontduiken. Een gewoon kledingstuk kan de uniform van een politieke groep worden, indien deze haar leden er toe beweegt, het te dragen tegen het gebruik in met het woord "eenig pak" is voorzien elke wijziging van de gewone kleding met de bedoeling om van de aanhankelijkheid van een politieke groep te doen blijken.

Art.2, gelast de verbeurdverklaring van de in het eerste artikel opgesomde voorwerpen, zelfs indien deze niet aan den veroordeelde behooren.

In ditzelfde wetsontwerp wordt de wet van 3 Jan. 1933 op de vervaardiging van, den handel in, en het dragen van wapenen en op den handel in munitie, aangevuld.

Oorspronkelijk luidde de tekst van art.12 van die wet:

Sont interdits tous exercices collectifs destinés à enseigner aux particuliers le maniement des armes de guerre. (eerste lid).

Nu wordt voorgesteld dit artikel als volgt te lezen:

.....collectifs, même effectués sans armes, s'ils sont destinés à

Hiermede wil men het verbod uitbreiden tot de collectieve oefeningen bestemd om particulieren te onderrichten in het hanteeren van wapenen

wapenen van welken aard ook. Sportkarabijnen, jachtgeweren, zelfs stokken zijn hierdoor uitgesloten.

Op 7 Maart 1934 werd door de "Section Centrale" (= Commissie van Rapporteurs) van de Belgische Kamer verslag uitgebracht over het ingediende wetsontwerp.

In dit verslag is een schrijven van 16 Januari 1934 van den Minister van Justitie Janson opgenomen, waarin geantwoord werd op een aan hem door de "Section Centrale" gestelde vraag, of het ontwerp niet uitsluitend tot doel moest hebben de vereenigingen te treffen met revolutionnaire strekking. Minister Janson wijst in zijn schrijven dit af en zegt, dat het doel is: het feit van in het openbaar een uniform te dragen strafbaar te stellen en wel om de orde op de straat en op publieke plaatsen te handhaven.

Het ontwerp wordt daarop door de "Section Centrale" goedgekeurd met 4 stemmen tegen 1.

Op 9 Mei 1934 werden in het ingediende ontwerp door de Regeering eenige belangrijke wijzigingen aangebracht.

In de eerste plaats werd de titel van het wetsontwerp veranderd in: "Wetsontwerp waarbij de private militias verboden worden en waarbij de wet van 3 Januari 1933 op de vervaardiging van, den handel in, en het dragen van wapenen en op den handel in munitie wordt aangevuld.

Voorts werden de bovengeciteerde artikelen 1 en 2 gewijzigd als volgt:

Art.1. Elke private militie of andere organisatie van private personen, waarvan het oogmerk is geweld te gebruiken of het leger of de politie te vervangen, zich met dezer actie in te laten of in hun plaats op te treden, is verboden.

Uitzonderingen op dit verbod kunnen ten behoeve van niet politieke organisaties bij een door de in raad vereenigde ministers voor-

voorgedragen Koninklijk besluit toegelaten worden.

Art.2. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 26 frank tot 300 frank of met een van die straffen alleen, onverminderd de gebeurlijke toepassing van strengere strafbepalingen worden gestraft, zij, die met overtreding van art.1, een militie of een organisatie oprichten, zij die hun steun verleenen en zij die er deel van uitmaken.

De onderscheidingsteekenen en uniformen van de milities of organisaties worden evenals de wapenen, het materieel en alle voorwerpen die hun van dienst zijn of bestemd zijn hun van dienst te zijn, in beslag genomen.

De rechtbank gelast de verbeurdverklaring van de in dit artikel bedoelde voorwerpen, zelfs indien deze niet aan den veroordeelde behooren.

Voorts wordt volgens dit nieuwe ontwerp het artikel 12 van de wet van 3 Januari 1933 luidende:

Art.12. Alle, zelfs zonder wapenen gehouden collectieve oefeningen zijn verboden, indien zij bestemd zijn om de private personen in het gebruik van geweld of het gebruik van wapenen te onderrichten.

De Koning kan deze evenwel toelaten.....(het overige zooals in het tegenwoordige art.12.).

Deze amendementen werden door de Regeering aangebracht, om tegemoet te komen aan de geopperde bezwaren, dat volgens het oorspronkelijk ontwerp steeds zou moeten worden uitgemaakt, dat een gedragen uniform, armband of pak, een onderscheidingskleedingstuk is van een politieke partij. Voorts werd overwogen dat niet de politieke strekking van een zekere groep rechtstreeks of indirect aanleiding moet geven tot de voorgestelde maatregelen, doch meer de omstandigheid, dat

dat de groep tot doel heeft het leger of de politie te vervangen, zich met militaire of positioneele actie in te laten, of in de plaats te treden van leger of politie.

Ten opzichte van artikel 12 van de wet van 3 Januari 1933 heeft men bij nader inzien niet alleen de collectieve oefeningen tot het aanleeren van het gebruik van wapenen willen verbieden, doch ook die oefeningen welke bestemd zijn om het gebruik van geweld te onderrichten.

Voorts is het recht om uitzonderingen op deze verbodsbepalingen te verleen, overgelaten aan den Kroon. In de oorspronkelijke wet is dit recht aan de Regeering voorbehouden.

Tijdens de behandeling in de Kamer op 3 en 4 Juli 1934 werden van socialistische zijde een tweetal amendementen ingediend die beiden werden verworpen. Het wetsontwerp werd ten slotte in de zitting van 12 Juli 1934 aangenomen door de Kamer met 94 tegen 74 stemmen, en op dienzelfden datum ter verdere behandeling doorgezonden aan den Senaat.

-o-o-o-o-o-o-o-